

Мандзюк О. А.,
голова Інституту стратегічних ініціатив
Глобальної організації союзницького лідерства

ПРАВОВА СУБ'ЄКТНІСТЬ АНАЛІТИЧНИХ СПІЛЬНОТ

Анотація. У статті автор зазначив про відсутність уніфікованого визначення аналітичних спільнот. Здійснив екскурс в історію виникнення таких спільнот. На основі здійсненого аналізу було визначено, що під аналітичними спільнотами розуміється юридична особа (тобто об'єднання фізичних осіб), яка створена з метою здійснення діяльності, що сприяє аналізу. Також було зазначено, що основними особами, які реалізують функції аналітичних спілок, що зазначені в їх статуті, є аналітики. Правосуб'єктність аналітичних спілок характеризується правоздатністю та дієздатністю. Аргументовано положення про те, що ґрунтовніше дослідження аналітичних спілок може бути предметом подальших наукових розвідок.

Ключові слова: аналітичні спілки, аналітик, аналізувати, аналіз, правова суб'єктність, правоздатність, дієздатність.

Постановка проблеми. Нині в інформаційному суспільстві головним ресурсом є інформація, саме на основі володіння інформацією про різні процеси та явища можна ефективно й оптимально будувати державне управління, тобто забезпечувати існування держави в цілому. Інформація відіграє в житті людей важливу роль. Ми одержуємо її за допомогою наших органів чуттів із навколишнього світу, за допомогою мовлення від інших людей або з книг, добуваємо в процесі діяльності.

Складність і неоднозначність процесів, що відбуваються у світі, різноманіття й надмірність інформації, перекошування та викривлення інформації, необхідність її відбору, відсутність достовірного знання є передумовами застосування інформаційно-аналітичної діяльності в повсякденному житті, оскільки вона стає важливою рисою сучасного суспільства. Основними суб'єктами інформаційно-аналітичної діяльності й виступають аналітичні спільноти. Ці та інші фактори визначають актуальність нашого дослідження.

Зазначимо, що питання аналітичних спілок взагалі та їх правосуб'єктності зокрема ще не досліджувалися вітчизняними науковцями, тому нагальною є потреба вироблення категоріального апарату та подальше його закріплення в нормативно-правовій базі національного законодавства України. Частково аналізом зазначеної теми займалася Н.Ю. Беляєва, дещо опосередковано приділяв увагу зазначеному питанню Ю.П. Сурмін, який досліджував поняття «аналітика». Для визначення правової суб'єктності аналітичних спілок використано роботи вчених-цивілістів (Є.О. Харитонов, Н.О. Саніахметова, О.М. Калітенко, Т.О. Санжарук та інші), оскільки, як далі буде обґрунтовано, спілки є юридичними особами.

Метою статті є розкриття суті правосуб'єктності, що має аналітична спільнота.

Завданням дослідження є визначення поняття аналітичної спільноти на сучасному етапі розвитку та аналіз її правосуб'єктності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Більшість сучасних проблем, з якими зіштовхується розвиток цивілізації, поступово набуває все більш глобальний характер. Забезпечити гідний рівень розвитку економіки, безпеки, захисту прав у сучасних умовах жодна країна самостійно, без включення в глобальний контекст, не може.

Наслідком цього є збільшення кількості політичних акторів та інституцій, що діють на глобальному рівні – міжурядові організації (Організація Об'єднаних Націй), міжнародні фінансові інститути (Світова організація торгівлі), військово-політичні організації та блоки (НАТО), приватні армії та військові компанії, міжнародні неурядові організації (Міжнародна амністія) і транснаціональні соціальні рухи (антивоєнні рухи та інші), глобальні медіа («Сі-Ен-Ен»), Транснаціональні корпорації («Вім-Біль-дан») тощо. Структурувати це різноманіття можна таким чином: держави й міждержавні утворення, бізнес та майданчики узгодження інтересів бізнесу, військові блоки, військово-промислові комплекси (далі – ВПК), терористичні організації та глобальні мережі терористичних організацій, релігійні організації та центри, медійні, інформаційні організації, компанії з виробництва софтів, провайдерів інтернет-зв'язку, соціальні мережі, громадянські рухи, аналітичні спільноти [1, с. 9].

На сьогодні можемо зазначити про підвищення значущості та збільшення впливу аналітичних співтовариств, оскільки їх починають залучати майже до всіх сфер суспільного життя: виборчий процес, починаючи з передвиборчої кампанії та закінчуючи підрахунком голосів і їх оприлюдненням; аналіз політичних процесів у широкому значенні цього слова (як внутрішньої політики України, так і пов'язаних із політичним рівнем економічних процесів, а також міжнародних подій із точки зору інтересів України тощо).

При цьому фахівці в галузі вивчення аналітичних співтовариств виділяють три головні тенденції розвитку та зростання їх впливу на глобальному рівні: поширення й збільшення кількості аналітичних спільнот у світі; їх експансія в розробку та оцінку публічної політики, не тільки на локальному й національному, але й на глобальному рівні; створення мереж аналітичних центрів та спільнот і більш широких мереж або коаліцій між політичними акторами та структурами (у тому числі й на глобальному рівні) й аналітичними співтовариствами [1, с. 11].

Ідеї мають величезне значення для процесу прийняття політичних рішень, але в умовах зростаючої кількості джерел інформації та глобалізації цінні ідеї можуть бути втрачені. У сучасних умовах особи, які приймають рішення, зіштовхуються з проблемами не від браку інформації, а внаслідок лавиноподібного обвалення її на їхні голови, тобто, навпаки, від занадто великої її кількості та несистематизованості. Особи, які приймають рішення, потребують вдосконалення методів організації та фільтрації політичних ідей для того, щоб більш ефективно виконувати покладені на них функції.

Інститути досліджень публічної політики чи аналітичні центри розширюють свої можливості вирішення проблем публічної політики та звертаються до тих проблем публічної політики, які отримують усе більше глобальне звучання. Нові явища глобальної публічної політики – розповсюдження, фізична експансія та створення спільнот, мереж інститутів досліджень публічної політики. Ці три самостійні тенденції збільшують потенціал і можливості аналітичних центрів впливати на вирішення проблем глобальної публічної політики.

Більшу частину XX ст. аналітичні центри були феноменом, тобто рідкісним, незвичайним, винятковим явищем [7, с. 672], характерним для політичної системи США, меншою мірою – для

Канади та Західної Європи. З 1970-х рр. спостерігається процес запозичення та поширення цієї моделі всім світом. Дві третини всіх існуючих аналітичних центрів сьогодні у світі були створені після 1970 р., більше половини – з 1980 р.

У таких регіонах, як Африка, Східна Європа, Центральна Азія і частково в Південно-Східній Азії аналітичні центри виникли в останні 10 років ХХ ст.

Аналітичні центри зараз функціонують у різноманітних політичних режимах, залучені до цілої низки політичних процесів, включають у себе різноманітні типи інститутів, які мають різні організаційні форми. Їх організаційна структура, форми активності, цільові групи та види підтримки можуть варіюватися, але більшість аналітичних центрів мають спільну мету діяльності – проведення досліджень і вироблення аналітичних продуктів високої якості, що сприяють різним формам громадянської участі.

Зазначається, що сам феномен аналітичних спільнот з'явився в США, чому сприяли середовище, умови, високий попит та значна фінансова підтримка. Однак необхідно відзначити, що поширення аналітичних спільнот у світі відбувається не як «перенесення» англо-американської моделі аналітичних центрів (think tanks) в інші країни, а як виникнення та створення власних моделей аналітичних структур і спільнот у національному контексті. Тому досить часто класичне американське поняття «аналітичний центр» виявляється вузьким і неадекватним для характеристики аналітичних спільнот та їх організаційних форм в інших країнах світу [1, с. 15].

Отже, виникає необхідність у ширшому концепті, який би узагальнював цей феномен на глобальному рівні. Причому аналіз аналітичних спільнот у різних кутках світу показує, що з трьох основних ознак аналітичних центрів (автономія (дослідна та фінансова), проведення прикладних досліджень і розробок для забезпечення політико-управлінського процесу, наявність установок на вплив і вплив на процес вироблення, прийняття та реалізації політичних рішень) найбільш показовим є проведення прикладних досліджень. А ось автономія й вплив, особливо автономія від держави та державних джерел фінансування та вплив у формі агресивного маркетингу свого аналітичного продукту, виявляються не настільки показовими, точніше яскраво вираженими ознаками аналітичних структур для не англо-американської традиції аналітичних центрів. Термін «аналітичні спільноти» є більш адекватним для позначення досліджуваного феномена в глобальному контексті [1, с. 15].

Здійснивши ретроспективу виникнення перших аналітичних спільнот у світі, акцентуємо увагу на тому, що в Україні питання їх виникнення та існування є актуальним, оскільки такі спільноти, як зазначалося вище, у зарубіжних країнах займають чільне місце серед інших органів державної влади та деякою мірою забезпечують їх функціонування.

Феномен існування аналітичних спільнот у нашій державі є повністю недослідженим, однією з причин цього, на нашу думку, можна назвати вживання схожих термінів, які, однак, не повністю передають сутність та основні характеристики таких утворень. Тому здійснення комплексного аналізу сутності аналітичних спільнот та визначення їх правової суб'єктності становлять для нас особливий інтерес.

Насамперед варто визначитися із самим терміном «правова суб'єктність». Категорія правової суб'єктності затвердилася в науковій термінології та широко застосовується у всіх галузевих юридичних науках. Однак проблему правової суб'єктності не можна вважати остаточно вирішеною, оскільки до цього часу не сформульовано однозначного розуміння її змісту та співвідношення з іншими категоріями теорії права. Сфера застосування категорії «правова суб'єктність», її зміст, структурні елементи як у загальній

теорії держави та права, так і в галузевих юридичних науках розкриваються неоднозначно, і цей предмет, відповідно, потребує подальшого дослідження і може бути визначений як предмет окремої розвідки.

У теорії держави та права зазначається, що правосуб'єктність як категорія юридичної науки слугує цілям визначення кола суб'єктів, що можуть бути учасниками суспільних відносин, урегульованих правовими нормами. Той, хто має правосуб'єктність, той і є суб'єктом права, тобто майбутнім чи актуальним учасником правовідносин різного виду [6, с. 60].

Так, у загальному під правосуб'єктністю фізичних і юридичних осіб розуміється наявність у них властивостей правоздатності та дієздатності [5]. Елементами правосуб'єктності визнаються правоздатність, дієздатність та деліктоздатність (остання часто включається до складу дієздатності) [6, с. 61], незалежно від того, чи йдеться про фізичних або про юридичних осіб.

Також для здійснення опису ознак правосуб'єктності аналітичних спілок насамперед варто обґрунтувати положення про те, що вони є юридичними особами та володіють характерною лише для них правосуб'єктністю.

Тому, на нашу думку, необхідно здійснити етимологічний аналіз понять, які входять до нього, тобто «аналітичний» та «спілка».

Використовуючи «Тлумачний словник української мови», визначаємо, що спільнота – однаковість для всіх; те загальне, що притаманне кожному з порівнюваних явищ; нерозривний зв'язок, єдність; об'єднання людей, згуртованих спільними умовами життя, метою, інтересами [7, с. 616]. Найбільш актуальним для нашого дослідження є саме останнє тлумачення, тобто під спільнотою мається на увазі передусім об'єднання фізичних осіб.

Наступний термін, який підлягає аналізу, – «аналітичний», зокрема той, що містить аналіз, детальний розбір чого-небудь; який володіє здатністю аналізувати; служить для аналізу; стосується аналітичної геометрії [7, с. 17]. Зазначимо, що в нашому дослідженні ми будемо використовувати поняття аналітичний як той, що служить для аналізу, хоча, на нашу думку, у цьому випадку краще вживати синонімічний термін до слугувати – сприяти [8].

Приймаючи до уваги зазначені положення, припускаємо, що у вузькому сенсі під *аналітичними спільнотами* можна розуміти юридичну особу (тобто об'єднання фізичних осіб), яка створена з метою здійснення діяльності, яка сприяє аналізу.

Наступною категорією, яка виникла в полі нашого дослідження, є поняття аналізу. Цей термін розтлумачимо як із позиції етимології, так і його наукового обґрунтування.

Аналіз – метод наукового дослідження предметів, явищ та іншого шляхом розкладу, розчленування їх у думці на складові частини [7, с. 17], у нашому випадку відбувається наукове дослідження інформації як будь-яких відомостей та/або даних, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [9].

Аналіз – розчленування предмета пізнання, абстрагування його окремих сторін [10, с. 68]. Тобто шляхом здійснення аналізу аналітичні спілки проводять дослідження інформації та готують відповідні висновки, пропонуючи шляхи вирішення того чи іншого питання, прогнозуючи перебіг подій у політичному, культурно-економічному житті країни тощо.

Визначивши аналітичні спільноти як різновид юридичних осіб, зазначимо, що відповідно до ст. 80 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) юридичною особою є організація, створена й зареєстрована у встановленому законом порядку. Згідно із загальним правилом юридична особа може бути позивачем та відповідачем у суді (наприклад, у випадках поширення відомостей, що принижують репутацію організації, остання має право звернутися до суду з вимогами про їх спростування, незалежно від того,

якою особою (фізичною чи юридичною) поширено ці відомості), а також наділена дієздатністю та правоздатністю (правосуб'єктністю), які розкриваються в ст. ст. 91 і 92 ЦК України [11, ст. 91–92].

Цивільна правоздатність юридичної особи – це її здатність мати цивільні права й обов'язки, яка виникає з моменту створення юридичної особи та припиняється з дня внесення запису до Єдиного державного реєстру запису про її припинення [12].

Правоздатність є постійним станом особи, елементом її правового статусу. Однак правоздатність – це не статичний момент, оскільки вона тісно пов'язана фз соціально-правовою активністю особи. У ній знаходить прояв юридичний зв'язок особи з державою та суспільством, що характеризується наявністю в особи повної, реальної та гарантованої можливості бути носієм конкретних прав та обов'язків.

Загальність правоздатності означає, що держава із самого початку наділяє суб'єктів права загальною властивістю – юридичною здатністю бути носіями відповідних прав та обов'язків, передбачених законом.

Проте те, що правоздатність є загальною, не означає, що вона не може по-різному проявлятися в різних галузях права. Тому розрізняють загальну, галузеву та спеціальну правоздатність [13].

При цьому загальна правоздатність трактується як принципова можливість для особи мати будь-які права та обов'язки із числа передбачених законодавством або не заборонених ним.

Спеціальну правоздатність, що полягає в можливості набувати лише обмежене коло прав й обов'язків, можуть мати як фізичні, так і юридичні особи. Що ж стосується правоздатності юридичних осіб, то її традиційно характеризують саме як спеціальну, тобто таку, що визначається цілями та завданнями, відображеними в статутних (засновницьких) документах юридичної особи [3, с. 106–108].

Галузева правоздатність стосується діяльності особи в певних сферах суспільного життя, що складають окремий предмет правового регулювання, у нашому випадку – аналітика. Таким чином, галузева правоздатність дає можливість особі набувати суб'єктивних прав та обов'язків у сфері дії тих чи інших галузей об'єктивного права.

У ЦК України загальне визначення правоздатності відсутнє, однак містяться окремі визначення правоздатності фізичних (ст. 25 ЦК України) і юридичних (ст. 68 ЦК України) осіб, які фактично тотожні.

Згідно зі ст. 91 ЦК України юридична особа здатна мати такі самі цивільні права та обов'язки, як і фізична особа, крім тих, які за своєю природою можуть належати лише людині [11, ст. 25, 68, 91].

Таким чином, на зміну спеціальній правоздатності юридичної особи прийшов принцип універсальності правоздатності [3, с. 121].

Слід зазначити, що правоздатність юридичної особи в Україні розширилася не лише за рахунок надання їй рис універсальності, але також і завдяки зміні підходу до вирішення питання стосовно того, які права може мати така особа. Якщо раніше традиційно наголошувалося на майнових правах юридичної особи, то тепер нарівні з ними в ЦК України закріплено також її особисті немайнові права. Зокрема, ст. 94 ЦК України встановлює, що юридична особа має право на недоторканість її ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, які можуть їй належати [4, с. 64].

Обсяг цивільної правоздатності юридичної особи не є безмежним, оскільки визначається її установчими документами. Реалізуючи свою цивільну правоздатність, юридична особа може укладати будь-які правочини. Проте, якщо, наприклад, статутом юридичної особи визначено вичерпний перелік можливих видів її діяльності, вона наділена спеціальною правоздатністю, виходити

за межі якої не має права. Укладені такою юридичною особою за межами її правоздатності правочини є недійсними.

Цивільна дієздатність юридичної особи (аналітичного співтовариства) – це її здатність набувати власними діями цивільні права та брати на себе цивільні обов'язки й виконувати їх [12].

Цивільну дієздатність юридична особа реалізує через свої органи, які діють відповідно до закону, інших правових актів й установчих документів.

Слід підкреслити, що поняття дієздатності в ЦК України 2003 р. визначено тільки стосовно фізичних осіб.

Можна погодитися з думкою, що такий підхід тут можна пояснити тим, що оскільки стосовно юридичних осіб ці два поняття практично завжди існують нерозривно, то наявність правоздатності в організації означає, що вона одночасно володіє також і дієздатністю [13].

Правоздатність та дієздатність, як згадувалося вище, у сукупності утворюють таку категорію, як правосуб'єктність.

Проте для юридичної особи це поняття має ще й більш універсальне значення, оскільки тут категорія правосуб'єктності передусім відображає ту властивість організації, що її правоздатність і дієздатність є нероздільними в часі, органічно доповнюють одна одну, а в більшості випадків взагалі зливаються. Це пояснюється тим, що не існує правоздатних, але недієздатних колективних суб'єктів. Якщо юридична особа створена в порядку, встановленому законом, і зареєстрована належним чином, то вона стає не тільки правоздатною, але й дієздатною, набуваючи правосуб'єктності відразу в повному обсязі.

Органи юридичної особи формують і виражають її волю, тому саме через ці органи, за їх допомогою юридична особа здобуває цивільні права й набуває цивільних обов'язків. Разом із цим особами, які реалізують дієздатність юридичної особи, можуть бути, відповідно до ч. 2 ст. 92 ЦК України [11, с. 92], інші суб'єкти, які є її учасниками. Юридична особа бере участь у цивільному обігу через своїх працівників, діями яких вона не тільки здійснює свої права й виконує обов'язки, але також набуває та припиняє їх. Дії цих працівників вважаються, згідно із законом, діями самої юридичної особи [12].

Стосовно аналітичних спільнот зазначимо, що її працівниками є *аналітики*, тобто ті фахівці, які займається аналізом речовин [7, с. 17], а в нашому випадку – аналізом інформації. Також аналітика визначають як фахівця, який займається аналізом даних у конкретній галузі або дослідженнями та узагальненнями в певній сфері діяльності, вони періодично можуть оприлюднювати аналітичні записки, коментарі, статті. Він мусить досконало володіти специфічними методами аналізу, притаманними цій галузі [14, с. 167].

Оскільки суть роботи такого фахівця повністю залежить від специфіки галузі, то аналітик не є конкретним фахом. За спеціалізацією розрізняють, наприклад, військового, фінансового, системного аналітика, маркетингового-аналітика тощо.

Для реалізації правосуб'єктності аналітичної спільноти важливе значення має її місцезнаходження. Зокрема, під час вирішення питань, пов'язаних із виконанням зобов'язань, у яких вона бере участь, визначенням підсудності спорів тощо. У ЦК України зазначається, що місцезнаходженням юридичної особи є адреса органу або особи, які відповідно до установчих документів юридичної особи чи закону виступають від її імені.

Для реалізації правосуб'єктності юридичної особи нею можуть створюватися філії та представництва [12].

Також варто визначитися зі сферою діяльності аналітичних спільнот, а саме: аналітична чи просто сфера аналітики.

Термін «аналітика» зазвичай включає два змісти. Під аналітикою розуміють насамперед галузь діяльності, що стрімко роз-

вивається та базується на одержанні інформації за допомогою аналітичних методів для потреб практичної діяльності. Аналітика в цьому аспекті виступає як діяльність із виробництва знання про процес і в процесі вироблення, прийняття й реалізації політичних рішень.

Інший аспект трактування аналітики – це ототожнення її із прикладною політико-управлінською дисципліною, що використовує множинні методи дослідження й аргументації з метою розробки принципів і методів підготовки, прийняття та здійснення публічно-політичних рішень у проблемних ситуаціях, що є суттєво значущими.

Не можна недооцінювати й становлення професійного співтовариства аналітиків, посилення відкритості аналітичної діяльності, її результатів, участь у ній національного інтелекту та організацій громадянського суспільства [2].

Окремо варто зупинитися на ознакою аналітичних спілок як юридичної особи:

– організаційна єдність – має чітку внутрішню структуру, органи управління й відповідні підрозділи для виконання завдань і функцій, закріплених статутом;

– наявність майна, що знаходиться в її розпорядженні;

– можливість виступати в цивільному обороті, набувати права й виконувати обов'язки від свого імені, тобто не зобов'язана звертатися за дозволом до вищої інстанції;

– можливість бути позивачем і відповідачем у суді – звертатися з позовом на громадян, інших осіб, відповідати за боргами в разі зустрічного позову;

– обов'язок нести самостійну майнову відповідальність (якщо це майно закріплене за нею за правом власності).

Висновки. У результаті здійсненого нами дослідження ми можемо зробити такі висновки: питання аналітичних спілок взагалі не досліджувалося вітчизняними вченими, тому зазначена проблема є досить актуальною, оскільки такі об'єднання поступово починають формуватися на території України. Як наслідок, постане нагальна потреба визначення їх правового статусу – правосуб'єктності, приймаючи до уваги загальні характеристики юридичної особи (оскільки спільноти і є юридичними особами) та визначаючи специфічні ознаки, зважаючи на сферу їх діяльності (інформаційна). Також питанням, яке необхідно буде вирішити, є нормативно-правова база регулювання діяльності аналітичних спілок як усередині країни, так і за її межами, враховуючи те, що це вже сфера дії міжнародного права.

У вузькому сенсі під *аналітичними спільнотами* пропонуємо розуміти юридичну особу (тобто об'єднання фізичних осіб), яка створена з метою здійснення діяльності, яка сприяє аналізу. Основними особами, які реалізують функції аналітичних спілок, що зазначені в їх статуті, є аналітики. Правосуб'єктність аналітичних спілок характеризується правоздатністю та дієздатністю. Більш ґрунтовне дослідження аналітичних спілок може бути предметом подальших наукових розвідок.

Література:

1. Аналитические сообщества в публичной политике: глобальный феномен и российские практики / Н.Ю. Беляева, Ш.Ш. Какабадзе, Д.Г. Зайцев. – М. : Российская ассоциация политической науки ; Российская политическая энциклопедия, 2013. – 253 с.
2. Сурмін Ю.П. Аналітика державного управління: сутність і тенденції розвитку / Ю.П. Сурмін [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej5/txts/06sypdsv.htm>.
3. Цивільне право України : [підручник] / Є.О. Харитонов, Н.О. Саніахметова. – К. : Істина, 2003. – 761 с.
4. Цивільний кодекс України : [коментар] / за ред. Є.О. Харитонova, О.М. Калітенко. – Х. : ТОВ «Одіссей», 2003. – 856 с.
5. Санжарук Т.О. Правосуб'єктність та її елементи як властивості суб'єктів права / Т.О. Санжарук // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні : матеріали X регіональної науко-

во-практичної конференції [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lexlibrary.org>.

6. Пундор Ю.О. Про визначення змісту категорії «правосуб'єктність» у теорії права та галузевих теоріях цивільного й господарського права (порівняльно-правовий аспект) / Ю.О. Пундор // Часопис Київського університету права. – К., 2013. – № 1. – С. 60–63
7. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. О. Єрошенко – Донецьк : ТОВ «Глорія Трейд», 2012. – 864с.
8. Словник синонімів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://slovopedia.org.ua/41/53409/273219.html>.
9. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
10. Білуха М.Т. Методологія наукових досліджень : [підручник] / М.Т. Білуха. – К. : АБУ, 2002. – 480 с.
11. Цивільний кодекс України (станом 19 січня 2013 р.). – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2013. – 480 с.
12. Цивільне право України : [конспект лекцій]. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1334020346152/pravo/pravosubyecknist_yuridichnoyi_osobi.
13. Безбабіна О.Є. Поняття та правосуб'єктність юридичних осіб як суб'єктів підприємницької діяльності / О.Є. Безбабіна [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=2386>.
14. Економічна енциклопедія : у 3 т. / С.В. Мочерний. – К. : ВЦ «Академія», 2000– . – Т. 1. – 2000. – 864 с.

Мандзюк О. А. Правовая субъектность аналитических сообществ

Аннотация. В статье автор указал на отсутствие унифицированного определения аналитических сообществ. Совершил экскурс в историю возникновения данных сообществ. На основе проведенного анализа было определено, что под аналитическими сообществами понимается юридическое лицо (то есть объединение физических лиц), которое создано с целью осуществления деятельности, способствующей анализу. Также было отмечено, что аналитики – основные лица, которые реализуют функции аналитических союзов согласно их уставу. Правовая субъектность аналитических союзов характеризуется правоспособностью и дееспособностью. Аргументировано положение о том, что основательное исследование аналитических союзов может быть предметом дальнейших научных исследований.

Ключевые слова: аналитические союзы, аналитик, анализировать, анализ, правовая субъектность, правоспособность, дееспособность.

Mandziuk O. Legal subjectivity of analytical community

Summary. It was stated that issue of analytic communities was not researched by Ukrainian scientists at all, because the issue is very urgent, so the establishment become to form at the territory of Ukraine. It was noted that it is necessary to define its legal status – legal personality, taking into account general characteristic of a legal entity, because the communities are legal entities, and concerning its sphere of management. It was also marked that issue concerning normative regulation of the activity of the analytic communities as in the country, also out of it, taking into account the international legal regulation should be solved. The attention was also focused at the absence of unified definition of an analytic community. It was argument that under the analytic communities could be understood legal person (so unity of natural persons), which is created with the aim to perform an activity that promotes analysis. Main persons who perform functions of the analytic community are analytics that is also foreseen by the Statute. Legal personality of the analytic community is characterized by legal capacity and ability. It was argument that detailed research of analytic communities could be the subject of further studies.

Key words: analytic community, analytic, analyze, analyses, legal personality, legal capacity, legal ability.